
MOSKOVAN NEUVOTTELUKOKOUKSEN TULOKSET

Moskovan neuvottelukokous on päättynyt.

„Kahden vastakkaisen leirin kireän yhteentörmäyksen“ jälkeen, Miljukovien ja Tseretelien välisen „verisen ottelun“ jälkeen, sen jälkeen, kun „taistelu“ on päättynyt ja haavoittuneet korjattu pois, — on luvallista kysyä: miten päättyi Moskovan „ottelu“, kuka voitti ja kuka hävisi?

Kadetit ovat tyytyväisiä ja hieroskelevat käsiään. „Kansan vapauden puolue voi olla ylpeä siitä, sanovat he, että sen tunnukset... on tunnustettu... yleiskansallisiksi“ („Retsh“).

Myöskin puolustuskantaa ajavat ovat tyytyväisiä, sillä he puhuvat „demokratian (lue: puolustuskantaa ajavien!) voitosta“ vakuutellen, että „demokratia lähtee lujittuneena Moskovan neuvottelukokouksesta“ („Izvestija“).

„Bolshevismi on tuhottava“, sanoo Miljukov neuvottelukokouksessa „elävien voimien“ edustajain osoittaessa myrskyisästi suosiotaan.

Me teemme sen, vastaa Tsereteli, sillä „on jo saatettu voimaan poikkeuslaki“ bolshevismia vastaan.

Mutta „vallankumous (lue: vastavallankumous!) on vielä kokematon taistelussa vasemmistovaaraa vastaan“, — antakaahan siis meidän hankkia kokemusta.

Ja kadetit ovat samaa mieltä siitä, että on parempi tuhota bolshevismi vähitellen kuin kerralla ja sitä paitsi välillisesti, ei omin käsin, vaan vierain käsin, noiden samaisten puolustus-„sosialistien“ käsin.

On „lakkautettava Komiteat ja Neuvostot“, sanoo kenraali Kaledin „elävien voimien“ edustajain osoittaessa suosiota.

Oikein, vastaa Tsereteli hänelle, mutta se on vielä aikaista, sillä „noita rakennustelineitä ei saa vielä poistaa, kun vapaan vallankumouksen (lue: vastavallankumouksen!) rakennus ei ole vielä rakennettu valmiiksi“. Antakaa „rakentaa valmiiksi“, ja sitten poistetaan sekä Neuvostot että Komiteat!

Ja kadetit ovat samaa mieltä siitä, että on parempi alentaa Komiteat ja Neuvostot imperialistisen koneiston pelkkien lisäkkeiden tehtävään kuin hävittää ne kerralla.

Tuloksena on „yleinen juhla“ ja „tyytyväisyys“.

Eipä suotta sanomalehdissä kirjoiteta, että „sosialistiministerien ja kadettiministerien kesken on muodostunut läheisempi yhtenäisyys kuin mitä se oli ennen neuvottelukokousta“ („Novaja Zhizn“).

Kuka voitti, kysytte te?

Kapitalistit voittivat, sillä hallitus sitoutui neuvottelukokouksessa „olemaan sallimatta työläisten puutumista (valvonta!) tuotantolaitosten johtoon“.

Tilanherrat voittivat, sillä hallitussitoutui neuvottelukokouksessa „olemaan panematta toimeen mitään perinpohjaisia uudistuksia maakysymyksen alalla“.

Vastavallankumoukselliset kenraalit voittivat, sillä kuolemanrangaistus sai hyväksymisen Moskovan neuvottelukokouksessa.

Kuka voitti, kysytte te?

Vastavallankumous voitti, sillä se järjestäytyi koko Venäjän mitassa liittäen ympärilleen maan kaikki sellaiset „elävät voimat“ kuin Rjabushinskit ja Miljukovit, Tseretelit ja Danit, Aleksejevit ja Kaledinit.

Vastavallankumous voitti, sillä se sai käytettäväkseen niinsanotun „vallankumouksellisen demokratian“ sopivaksi suojaksi kansan suuttumusta vastaan.

Nyt eivät vastavallankumoukselliset ole yksin. Nyt koko „vallankumouksellinen demokratia“ toimii heidän hyväkseen. Nyt heidän käytettävänä on „Venäjänmaan“ „yleinen mielipide“, jota herrat puolustuskannan ajajat tulevat muokkaamaan „järkkymättä“.

Vastavallankumouksen kruunaus — se on Moskovan neuvottelukokouksen tulos.

Puolustuskannan ajajat, jotka nykyään jaarittelevat „demokratian voitosta“, eivät edes aavistakaan sitä, että heidät on yksinkertaisesti otettu lakeijoiksi palvelemaan voittoa juhlivia vastavallankumouksellisia.

Sellainen ja vain sellainen on sen „rehellisen kokoomuksen“ poliittinen sisältö, josta herra Tsereteli puhui „rukoillen“ ja jota vastaan herroilla Miljukoveilla ei ole mitään sanomista.

Puolustuskannan ajajain „kokoomus“ imperialistiseen porvaristoon kuuluvien „elävien voimien“ kanssa vallankumouksellista proletariaattia ja talonpoikais-

köyhälistöä vastaan — sellaisia ovat Moskovan neuvottelukokouksen tulokset.

Kuinka pitkäksi ajaksi puolustuskannan ajajille riittää tuota vastavallankumouksellista „kokoomusta“ — sen näyttää lähitulevaisuus.

*„Proletari“ № 4,
elokuun 17 pnä 1917
Pääkirjoitus*